

POUL FEKK BLÓMUR FRÁ LØGMANNI

Tann 18. juli 2018 fylti Poul Olsen í Vági 100 ár. Dagurin varð hildin á Hamragarði, men Poul býr framvegis heima. Millum nógvu gestirnar vóru Aksel V. Johannesen, løgmaður, og landsstýrisfólk, og Eydis Kjærbo, varaborgarstjóri í Vágs kommunu. Løgmaður og varaborgarstjórin fluttu fram røðu og heilsadu Poul tillukku á stóra degnum. Orðið á Borðið sungu eisini fyri Poul, skrivar heimasíðan hjá Vágs Kommunu, vagur.fo, har eisini fleiri myndir frá 100 ára degnum eru at síggja.

Jónleif Johannesen 40 ár ólavsøkuaftan

Ólavsøkuaftan fyllir Jónleif Johannesen, løgtingsmaður Javnaðarflokksins, 40 ár.

Hann er føddur 28. juli í 1978 og er úr Dali á Sandoyinni.

Jónleif er sonur Jóanes og Oddvør Johannessen. Hann er giftur við Rannvá á Steig. Tey bæði eiga børnini Høgna Jónleifsson á Steig, Rakul Jónleifsdóttir á Steig og Bjørg Jónleifsdóttir á Steig.

Jónleif er útbúgvinn fólkaskúllalærari og er í

starvi sum fyrsti lærari í skúlanum á Fossanesi - haðani hann tó hevur farloyvi, nú han er løgtingsmaður.

Jónleif Johannesen gjørdist løgtingsmaður eftir at landsstýrið varð skipað aftan á løgtingsvalið 1. september í 2015, tá fyra landsstýrisfólk hjá Javnaðarflokkinum máttu hava fólk fyri seg í løgtinginum, sum lógin fyriskrivur.

Sjey ár síðani hópdrápið í Noreg

22. juli í 2011 skakaði ein ógvuslig bumbuspreiing Oslo og oyðilegði fleiri stjórnarbygningar í miðbýnum. Átta fólk doyðu

Løtu seinni tekur maður seg inn á summ-

arleguna hjá Arbeiderpartiets Ungdom á Utøya og skjýtur frá hond.

69 fólk, tey flestu ung, verða dripin. Hetta er ógvusligasta yvirgangsatsókn í Noregi síðan seinna heimsbardaga.

Øskukalt á Sólteigi 6!

Minningarorð yvir bróður okkara Johannes Adr. Næs

Login er sloknaður á hotellinum og gestabliða Sólteigi, har sumbingar, vágbingar og øll familjan úr Hvalba altíð var sum heima.

Ja, nú eru Brynhild og bróðir okkara Johannes farin foldum frá bæði mett av døgum.

Brynhild fór 89 ára gomul, eitt fantastiska milt og innangott menniskja, sum altíð var so góð við okkum og vit við hana.

Nú fór elsti bróður okkara 97 ára gamal.

Bróður fór knappliga, tó so spakuliga. Deyðin er eitt hart svørð, ið vit øll skulu ígjøgnum, og sum vit øll ræðast meira ella minni.

Harmuligt, men læruríkt var at síggja bróður fara frá okkum so við og við innan triggjar mánaðir.

Eg havi sjálvur sæð faðir og verfaðir doyggja 85 ára gamlar, lækni segði við meg: Manne, hettar er deydin, ið er komin á teir, hav teir heima sum longst, tí har hava teir tað best.

Tá Johs. fór á hospitalið, var tað ein bagatellur, hann hevði vón um, skjótt at koma

aftur til skrivaraborðið. Men sum sagt, tá deydin er komin á gátt, er einki at gera.

Eg vitjaði hann fleiri ferðir hesar triggjar mánaðirnar og sá hvønn veg tað bar, hvussu hann viknaði.

Matarlistin fór, og hann kom ikki upp, og hann hevði tað best í songini.

Seinasta ferð eg vitjaði hann var mánadagin 2/7, sum hann fór 5/7.

Handfingið var sterkt og eyguni glógvaðu. Tá eg nevndi hettar fyri honum, bjóðaði hann mær av at toga tong.

Eg læt hann vinna, tá mírdist hann og segði:

"Og tín skálkur"

Har fingi vit báðir sagt farvæl og takka fyri hettar foldarlívið.

Johs. hevur skrivað fleiri bókur.

Fyrsta var yrkingarsavnið, Mítt keldufar, sum kom undan navninum Flóvin Flekk. Eg haldi, hann var glaðast fyri hana.

Fyri at nevna nakrar eru:

Úr Leirum í Leirar og umsett: Undir lágari lon eftir Oluf Skaalum. Ein fantastisk

bók og sera gott umsett, og útgivin av Zakarias Wang.

Johannes var saman við øðrum um føroyskar bókur, og soleiðis ment tað føroyska málið.

Og hvør longdist ikki eftir Birting, ið kom út nøkur ár til jóla, har hann altíð hevði veruligar hendingar og søgur úr Hvalba. Stuttligt hevði verið, at samla tær til ein bóking.

Alt hetta kundi hann gera, tí hann hevði eitt so gott bakland í konuni Brynhild.

Men størsta bragðið Johannes gjørdi, var at skriva bókina um Litlu Dímun, tað eru okur hvalbingar og allir føroyingar honum sera takksamur fyri. Og ikki at gloyma andaktsbókina Gud er ljós.

Síðan fór Johannes undir Hvalbiar kirkjúsøgu, og evnaði at gera hana lidna.

Seinast vit vóru saman á hospitalinum, segði tú við meg: "Eg havi biðið Martin og Una fáa bókina út og hjúkla um hana".

Johannes var 16 ár eldri enn eg, so eg havi fylgt honum heila mitt liv, og ongantið havi eg funnið svik í honum.

Johannes var prædiku- maður, altíð við tí góða orðinum og eisini í verki.

Johs. og Brynhild livdu eitt soverðið liv, ið var eitt gott fyrirðomi, sum vit royna at taka til okkum eftir førimuni.

Vit her suðuri eru ógvuliga glað fyri, at tit børn: Unna, Martin, Uni og Juli-anna við makum og ommu- og abbaðørnum, tóku tykkum so gott av bróður okkara til tað seinasta.

Harrin styrki tykkum í sorg og sakni tykkara.

**Heilsan
frá okkum í Hvalba.**